

Tabernakel 3

Een Bijbelstudie van Br. Braaksma over:

DE TABERNAKEL.

DEEL III.

Maar de zondaar, die zo gestorven is, moet tot het nieuwe leven opstaan. Niet alleen negatief, maar ook positief is de waarde van het volbrachte werk voor ons: door Zijn kruisdood zijn wij mee gestorven aan het oud!3 (negatief), maar door Zijn opstanding mede opgewekt in het nieuwe (positief). Wel nu, het koperen brandofferaltaar is het beeld van Jezus dood. En de toegang tot het heiligdom laat ons zien: de opstanding van de Heer Jezus Christus. Daar tussen in staat het koperen wasvat, en daar staat het precies op zijn plaats. Wij moeten geheel gereinigd worden, om Hem gelijk te worden, en dat is alles het werk van God in Christus Jezus. Zo zien wij ten eerste: een volledige reiniging, een onderdompeling, en daarna een dagelijkse reiniging van handen en voeten, gelijk Jezus dat ook zegt in Joh.13 (dan is een tweede onderdompeling niet meer nodig): vers 8 - 10: "Petrus zeide tot Hem (Jezus):Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid. Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij. Simon Petrus zeide tot Hem: Here, niet alleen mijn voeten maar ook de handen en het hoofd!"

Hij wilde er wéér helemaal in, maar dat, was niet nodig. Hoor maar: "Jezus zeide tot hem: Wie gebaad heeft, behoeft zich alleen de voeten te laten wassen, want hij is geheel rein". Prijs God, want wij zijn de eerste maal volledig gereinigd, al het oude is weggedaan; wij zijn met Hem gestorven, begraven en met Hem opgewekt.

Zo zien wij iets van deze heerlijkheid. Laten wij het ter harte nemen, dat wij dagelijks tot de Heer gaan, want hoor, wat Zijn Woord tot ons zegt, zoals Hij het ons toedient door Zijn Geest, misschien door een prediking, of misschien als wij de Bijbel lezen; het doet niet ter zake op welke wijze, maar het komt er wel op aan, dat wij bij een zeker Schriftgedeelte bepaald worden, en wij daarin onszelf ook zien en zeggen: "ik ben onrein, en Gij Heer zijt de Heilige"! En dan is daar de Heer; die ons ook reinigen wil. Laten wij dan gehoorzamen door het water (het Woord) te gebruiken, waarvoor dat gegeven is. En als wij gehoorzamen, dan zijn wij rein.

Er is een wonderbare verwantschap tussen het water en het bloed.

Beide kwamen uit Jezus zijde. Het bloed kan nooit zijn werking doen, als men niet eerst gehoorzaamt aan Zijn Woord. Dat vinden wij al bij Mozes, in Exodus 24. Daar staat het volk en het is gereed om opgenomen te worden in het Verbond, en door het bloed des Verbonds gereinigd en geheiligd te worden. Wij vinden dan in vers 26 de Verbondssluiting:

"Daarop nam Mozes de helft van het bloed, en deed het in bekkens, en de andere helft van het bloed spregde hij op het altaar". En in vers 7: "Hij nam het boek des Verbonds (het Woord) en las het voor de oren van het volk".

Hier richt de middelaar van het Oude Verbond zich met zijn woord tot het volk, en nu moeten zij aan dat woord gaan gehoorzamen: "en zij zeiden: Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen en daarnaar zullen wij horen". En als wij dat zeggen, als wij gehoorzamen en doen wat het Woord zegt, dan komt vers 8: "Toen nam Mozes het bloed en spregde het op het volk, en hij zeide: Zie, het bloed van het Verbond, dat de Heer met u sluit, op grond van al deze woorden".

Laten wij toch niet, alleen hoorders van het Woord zijn, maar daders worden. En als wij dit doen, is het nooit te zwaar, want Jezus Zelf wil u reinigen, want Zijn Woord is Geest en Leven. Hij dient het ons toe door Zijn eeuwige kracht (het koper), dat is de kracht des Heiligen Geestes. En als wij niet zeggen: "ja maar", en eenvoudig doen, wat het Woord zegt, dan dekt Jezus op grond van dat Woord ons onder de kracht van Zijn bloed, en hebben wij gemeenschap met Hem en kunnen wij het heiligdom ingaan. Wij zijn nu gekomen tot aan de Deur, die leidt naar het Heiligdom.

Wij vinden die beschreven in Exodus. 26 vers 36 en 37: "Ook zul gij een gordijn voor de ingang der tent maken van blauwpurper, roodpurper, scharlaken en getweernd fijn linnen; veelkleurig weefwerk. Gij zult voor het gordijn vijf pilaren van acaciahout maken en ze met goud overtrekken, van gouden haken voorzien, en gij zult daarvoor vijf koperen voetstukken gieten".

Wij hebben gezien, hoe Jezus Christus allereerst de Poort is, waardoor een zondaar binnen mag komen. Daarna de volgende stap: hoe daar de zondaar weer met God verzoend en gerechtvaardigd wordt door Christus sterven aan het kruis het koperen brandofferaltaar.

De daaropvolgende stap is; dat de nu gerechtvaardigde zondaar door de Heer Jezus volledig gereinigd moet worden, en een dagelijkse reiniging moet ondergaan, opdat hij in Zijn gemeenschap zal zijn, en zo, gereinigd van alles, ook geheiligd zal worden, zoals de Heer het immers zegt: "Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij" (Joh. 13 vers 8). Wij moeten dus in Jezus blijven.

Zo zijn wij de Voorhof doorgekomen, maar nu wil God, dat wij verder gaan, en ingaan in het Heiligdom. Het Heiligdom is de plaats, waar Jezus Christus ons volmaakt heiligt. Hij is ook onze heiligmaking. De Voorhof is de plaats van de rechtvaardiging en reiniging; het Heiligdom is de plaats van onze heiligmaking. En dit is immers de wil van God; onze heiligmaking.

Dat lezen wij allereerst in Thess. 4 vers 3: "Want dit wil God; uw heiligmaking". En ook in vers 7 en 8: "Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar in heiliging. Daarom, wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, die u immers ook Zijn Heiligen Geest geeft".

En in Hebr. 12 vers 14 lezen wij: "Zonder heiliging zal niemand de Here zien". Wij zien dus, dat God onze heiligmaking wil. God wil, dat wij dat Heiligdom ingaan en daar heeft Hij ons iets wonderbaars bereid, een heerlijkheid! Ziet u maar!

In de Voorhof is alles koper. In het Heiligdom is alles goud: de kandelaar, de tafel, het reukofferaltaar, de wanden, de pilaren, het is alles goud! En goud is immers in de Schrift het beeld van de heerlijkheid Gods. Daarom is ook het hemelse Jeruzalem, de stad van onze grote en heerlijke God, waar God Zelf woont en Zijn troon heeft, van zuiver goud. Het is daar alles louter en vol van Zijn heerlijkheid.

En tot die heerlijkheid heeft Hij ons ook geroepen, gelijk het staat in 1 Petr. 5 vers 10: "Hij heeft ons in Jezus Christus geroepen tot Zijn heerlijkheid". Daar is een wonderbaar leven, daar is overvloedleven. Jezus Christus heeft gezegd in Joh. 11 vers 10: "Ik ben die goede herder en Ik zet mijn leven in voor mijn schapen, opdat zij leven hebben (in de Voorhof) en overvloed" (in het Heiligdom).

In de Voorhof geeft Jezus de zondaar, die eens dood was in zonde en misdaden, reeds het Leven, en dat is alles uit genade en door het geloof in Hem.

Maar in het Heiligdom, daar schenkt Hij overvloed; o.a. "een wonderbaar Licht, Goddelijk Licht, een heerlijke tafel, voorzien van spijs en drank, waar het kind van God door gevoed en verzadigd kan worden, zodat hij ook kan groeien en opwassen en zo vol mag worden van Hem.

Maar wie zal dat Heiligdom in kunnen gaan, want in dat Heiligdom woont God, het is het huis van God. Wel is de troon van God in het Heiligste, het laatste afgescheiden gedeelte; maar de tent als geheel is toch Zijn huis, waarin Hij in de tabernakel is. En degenen, die in het Heiligdom zijn, leven en wonen onder één dak met God; zij zijn werkelijk huisgenoten geworden van de levende God.

Maar wie kan een huisgenoot zijn van de, levende God?

Wij zijn van onszelf onrein, onbekwaam en onheilig; maar dank God, dat Hij ons in Jezus Christus een toegang gegeven heeft.

Het Schriftwoord zegt het immers in ps. 2 vers 3: "Wie mag den berg des Heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede? (dat is dit Heiligdom) Die rein is van handen en zuiver van hart". Van ons zelf, zijn wij daartoe niet bekwaam en waardig, maar God heeft het ons in Christus gegeven. Hij, die ons gerechtvaardigd en verzoend heeft door Zijn eigen bloed, heeft ons ook gereinigd; want vóórdat wij binnengaan, wij bij het koperen wasvat geweest zijn en ons door Hem hebben laten reinigen.

Wij hebben reeds gezegd, dat er een Deur is, die toegang geeft naar het Heiligdom, en die deur is, Jezus Christus. Daarom lazten wij reeds in Exodus 26 vers 36, dat de Deur bestaat uit een gordijn: "Ook zult gij een gordijn voor de ingang der tent maken van blauwpurper, roodpurper, scharlaken en getweerd fijn linnen; veelkleurig weefwerk". En wij lazten ook reeds over de Poort, die toegang geeft tot de Voorhof in Exodus. 27 vers 16: precies dezelfde beschrijving. En wij hebben reeds bij de beschrijving van de poort gezien, wat dat materiaal en die kleuren betekenen.

De Poort vertelt ons van Jezus Christus, die hier naar de aarde in vernedering gekomen is als mens, om de zondaar weer tot God te brengen. Hij, die gekomen is in de vernedering, is Dezelfde, die ons ook heilig maakt. Er is dan ook een onderscheid tussen Poort en Deur. De Poort was breed en wijd, zodat een Jood met al zijn gezinsleden tegelijk kan binnengaan. Hier is in beeld gebracht het: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga" (Joh. 3 vers 16).

Ook vinden wij hier terug, wat Petrus, vol van de Heilige Geest op de Pinksterdag verkondigt, als hij zegt in Hand. 2 vers 38: "Bekeert u en een ieder van u late zich dopen in den naam van Jezus tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uwe kinderen".

Het hele gezin kan tegelijk binnenkomen, behouden worden, zoals wij dat ook terug vinden in de heerlijke geschiedenis van de stokbewaarder in Hand. 16 vers 30 en 31: Als deze Romeinse cipier de machtige, hand Gods ziet, komt de vreze Gods over hem en roept hij in zijn benauwdheid uit: "Heren wat moet ik doen om behouden te worden? En zij zeiden: Stel uw vertrouwen op den Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis". En die stokbewaarder ging met heel zijn huis tegelijk naar binnen.

Maar de Deur van het Heiligdom is veel smaller in verhouding tot de totale breedte, al heeft de Deur vijf pilaren; maar het liet net zoveel doorgang vrij, dat men slechts één voor één naar binnen kon gaan. Ja, de weg wordt steeds smaller! Velen gaan wel in tot de rechtvaardigmaking, maar de

doorgang tot de heiligmaking is nauwer, en de Heer roept u daar heel persoonlijk toe. U moet niet wachten tot uw huisgezin, uw man, uw vrouw, u kan volgen. De Heer zegt: "Volgt gij Mij".

En juist, als wij de Heer volgen, dan worden de anderen vaak jaloers en zullen ook komen. Dus niet wachten, en nog een beetje met hen mee blijven doen; dat is op twee gedachten hinken. Maar God wil uw heiligmaking, en daarin ligt juist de kracht want dan kunnen wij pas werkelijk een zegendrager worden, en worden wij ook vruchtbaar. U weet wel, dat de priester steeds bij het koperen wasvat moest komen, alvorens het Heiligdom in te gaan, om vruchtbaar te kunnen dienen. Maar er is ook nog een ander onderscheid.

De Poort was niet; alleen wijd, maar ook laag. En ook dit laat ons Jezus zien in Zijn vernedering, zoals Jes. 53 vers 2 het zegt: "Hij had geen gedaante noch heerlijkheid". En in Phil. 2 vers 6 - 9 staat: "En onder de mensen is Hij zelfs de geringste dienstknecht geworden en gehoorzaam, ja gehoorzaam tot de smadelijke dood des kruises". En door die vernederde Christus hebben wij nu de toegang gekregen als zondaars om verzoend te worden met de Vader.

De Deur echter naar het Heiligdom is hoog. Dat spreekt al voor zichzelf. Het is wel dezelfde Christus, die ons rechtvaardigt, en dezelfde, die ons heilig maakt, maar hier gaat het om de verhoogde en de verheerlijkte Christus.

Door de vernederde Christus krijgt de zondaar weer toegang en mag hij knielen bij het kruis en is hij gerechtvaardigd, en daardoor een kind van God geworden, een gelovige in Christus, en aan die gelovigen, de Gemeente, heeft God de Vader de verhoogde en verheerlijkte Heer gegeven, maar niet aan de wereld.

Aan de wereld heeft God de vernederde Christus gegeven, maar de verhoogde en verheerlijkte Christus heeft Hij aan Zijn kinderen gegeven.

Verstaat u dat? Efez. 1 vers 20 - 25 zegt: "die Hij (God de Vader) heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en allen naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder Zijn voeten gesteld en Hem als Hoofd boven al, wat is, gegeven aan de Gemeente, die Zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt".

Door de verhoogde en verheerlijkte Christus wordt het kind van God volmaakt gemaakt. Daarom zien wij hier ook in de Deur duidelijk, dat het de verhoogde Christus is, door Wien wij de toegang hebben tot het Heiligdom.

Dat komt ook nog op een andere wijze tot uiting.

Over de tabernakel lagen tentkleden. Één van deze kleden was wit en er was iets bijzonders met de afmeting: het moest een baan langer zijn dan de andere kleden. Dat kunt u vinden in Exodus 26 vers 7 - 9: "Ook zult gij tentkleden van geitenhaar maken (dat was wit haar) tot een tent over de tabernakel". En dat bestond uit elf delen, terwijl de andere kleden uit tien delen bestonden. Het eerste had dus één baan meer. En dan zegt de Heer in vers 9, want met die extra baan had de Heer een bepaalde bedoeling: "Gij zult vijf van de tentkleden afzonderlijk verbinden en zes van de tentkleden afzonderlijk, en gij zult het zesde tentkleed (die extra baan) dubbel leggen aan den voorkant van de tent". Wat gebeurde dus daardoor?

Het witte kleed trad aan de voorkant naar buiten, en vormde a.h.w. een soort luifel boven de Deur; en dat was ook de bedoeling. Degenen, die door de Deur het Heiligdom binnengingen, moesten zodoende ook onder die luifel door. En die luifel, gevormd door dat witte kleed, geeft ons het beeld van de opgestane Christus, die als Overwinnaar leeft. En nu is het Gods bedoeling, dat degenen, die het Heiligdom ingaan, steeds die luifel zien, m.a.w. dat zij steeds zullen zien op de verhoogde en verheerlijkte Christus. Daar gaat het om. Paulus zegt dit in 2 Tim. 2 vers 8: "Gedenk (Oude Vertaling, "houdt in gedachtenis"). dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het geslacht van David, naar mijn evangelie". Paulus wil daarmee aan Timotheus zeggen: "wil jij je dienst werkelijk kunnen verrichten, dan moet je in het heiligdom verkeren en voortdurend je ogen gericht houden op Hem, die leeft".

In Hebr. 12 vers 1b en 2 vinden wij het zo uitgedrukt: "En met volharding den wedloop lopen, die vóór ons ligt. Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, den leidsman en voleinder des geloofs"

En nog heerlijker wordt het uitgedrukt in Hebr. 2 vers 9: maar wij zien Jezus, die voor een korten tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder den dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond".

Wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond; dat was niet een zien met het oog lichamelijk, maar geestelijk, in het geloof. Daar komt het op aan. Willen wij het Heiligdom ingaan, dan moet ons oog daarbij gericht zijn op de verheerlijkte Christus, die ons de toegang daartoe geeft. Dit is van groot belang, want daar is ook hier een onderscheid.

De zondaar, die in het geloof tot de vernederde Jezus komt, Die voor Hem aan het kruis van Golgotha stierf, wordt daardoor gereinigd en gerechtvaardigd. De verheerlijkte Christus, die nu het gerechtvaardigde kind van God wil heiligen, heeft de Heilige Geest uitgestort. Dit is dus het grote verschil.

De vernederde Christus gaf Zijn bloed, maar de verhoogde Christus heeft de Geest uitgestort, opdat de gerechtvaardigde vervuld zou worden met de Heilige Geest, en gedoopt zou worden tot dat ene Lichaam (1 Cor. 12 vers 13), om door die kracht des Geestes te kunnen verkeren in het Heiligdom. Want in dat Heiligdom kunnen wij niet met onze natuurlijke, maar alleen met onze geestelijke zintuigen onderscheiden; want het Heiligdom is in de hemelse gewesten, en daar kunnen wij alleen verkeren in de Geest. Al de grote zegeningen, die ons hier gegeven zijn, zijn door de Heilige Geest ons gegeven. Dat ziet ons natuurlijk oog niet, en ons natuurlijk verstand kan dat niet verstaan, en ons natuurlijk oor kan dat niet horen, gelijk geschreven staat in 1 Cor. 2 vers 9 en 10: "Maar, gelijk geschreven staat; wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want, ons heeft God het geopenbaard door den Geest". M.a.w. wij moeten geestelijke ogen en oren krijgen, een geestelijk mens gaan worden, en dat is alleen door de Geest van God mogelijk. Want hier wordt ons een diepte geopenbaard en een heerlijkheid, waar geen menselijk verstand bij kan: de heerlijkheid Gods. Het is alleen de Geest van God, die ons dat kan verklaren.

En daarom, zoals Jezus in Zijn vernedering voor de zondaar Zijn levensbloed uitgoot, opdat deze daardoor Zijn Leven zou krijgen, zo heeft nu de verhoogde Christus voor Gods kinderen, Zijn Gemeente, de volheid van de Geest des Vaders uitgestort, opdat zij nu overvloedleven zouden krijgen, Goddelijk leven, opdat zij kunnen verkeren bij de Vader.

Er is een wonderbare harmonie in de Schrift, want in Efez. 2 vers 17 zien wij, hoe de tabernakel, de weg, die God ons in Christus gegeven heeft, wordt aangeduid: "En bij Zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart (dat waren de heidenen), en vrede aan hen, die dichtbij waren (dat waren de Joden). Want zowel de Israëlieten als de heidenen legerden zich buiten de tabernakel: zij hadden beiden nog niet het leven met God. Alleen de Joden waren dichtbij, want deze legerden rondom de tabernakel, drie stammen aan elke kant, maar de heidenen legerden zich buiten die kring. En zo is het toch want de Israëlieten hadden het Woord, de Profeten en de beloften, maar ook zij moesten nog wedergeboren worden. En nu kon Paulus zeggen: "beiden, de Jood, die dichtbij was, en de heiden, die veraf was, hebben vrede gekregen, vrede, door het bloed des kruises". Dit is de plaats van het altaar in de Voorhof. En nu zegt vers 18: "Want door Hem (Jezus Christus) hebben wij beiden (de gelovigen in Christus uit de Joden en de gelovigen in Christus uit de heidenen, die tezamen nu één Gemeente vormen in één Geest (de Geest van de Vader) den toegang tot den Vader". De Voorhof is nog niet het eigenlijke huis van de Vader, maar hier bij de Deur is de toegang pas tot het huis en alleen door die Deur komen wij onder één dak met de Vader. En zo zegt Paulus in vers 19: "Zo zijt gij dan geen vreemdelingen (dat waren degenen, die uit heidenen waren) en bijwoners (dat waren de Joden) meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods".

Zo lang men nog in de Voorhof vertoeft, is men nog bijwoner, al is men tot het kruis (altaar) en tot bekering gekomen. Maar zo gauw als wij door Hem de toegang van het Heiligdom binnengegaan zijn (en dat is door de Heilig Geest) zijn wij huisgenoten van God. Is dat niet wonderbaar! God Zelf zien wij echter nog niet, want het Voorhangsel zit er immers nog tussen. Maar toch verkeren wij reeds in Zijn huis, in Zijn Heiligdom door de Heilige Geest; nog niet door aanschouwen, maar het is door geloof, in hope, maar toch zeer werkelijk. Het is zo heerlijk, dat er staat "huisgenoten Gods", want dat woord "huisgenoten" is taalkundig verwant aan genieten, d.w.z. als wij een huisgenoot van God zijn geworden, dan genieten wij de zegeningen van Gods huis, dan genieten wij de heerlijkheid van Gods huis, dan genieten wij de heerlijkheid van God Zelf. En daarom is het Heiligdom wonderbaar om er in te verkeren. Waarom blijft men in zo'n geestelijke armoede zitten in de voorhof, terwijl God ons toch zo'n rijkdom heeft gegeven in Christus Jezus! Want uit onszelf zouden wij daar niet in mogen gaan, maar God heeft ons een Deur gegeven in Christus, die de Toegang geworden is. Niet uit onszelf zijn wij er toe bekwaam en waardig, maar omdat Jezus ons reinigt door Zijn bloed, reinigt door het badwater des Woords, maakt Hij er ons toe bekwaam, als wij maar gehoorzaam zijn. Want het badwater des Woords gaat ons pas reinigen, als wij het gebruiken, waartoe God het gegeven heeft, m.a.w. dat wij gaan doen, wat het zegt. Als wij b.v. iets gestolen hebben, dan moeten wij dat weer, terug brengen. Als mensen zich door Jezus hebben laten reinigen, dan moet dat gezien worden, d.w.z. dat wij met Jezus verkeren en doen wat Hij zegt door Zijn Woord. Dan worden wij betere mensen, en als dat niet gezien wordt, dan klopt er iets niet in ons Christelijk leven. Ik wil u daarvan iets in het kort vertellen.

Toen ons huis geschilderd moest worden, kwam er een schildersbaas alles opnemen om een prijsopgave te kunnen doen. Hij zag bij ons een profetische kaart hangen en was zeer geïnteresseerd

en vroeg: bent u van een Pinkstergemeente". Ik antwoordde: "Wij geloven wel in de volle Pinksterzegen, maar zijn niet een apart groepje". En toen gaf die man een wonderbare getuigenis: "Ja, nu moet ik u toch eens wat vertellen. Ik heb wel knechten en er was één jonge knecht bij met wie niets was te beginnen. Zijn handen stonden verkeerd en hij deed niets goed. En ik zeide: "jongen wat moet er van jou terecht komen?"

Toen is hij door middel van een openlucht-samenkomst in ook zo'n kring terecht gekomen, en die jongen heeft zich bekeerd, en zo heb ik een heel andere knecht gekregen. En dat is niet van een enkele dag, het is al een paar jaar zo. Hij is één van mijn beste knechten geworden. En dat niet alleen. Ik had ook nog een oudere knecht en die had andere euvelen, die bestal n.l. zijn baas in tijd en al dergelijke dingen, en liep de kantjes er af. Maar die jonge knecht nam de oudere mee naar die samenkomst, en hij werd ook bekeerd. Nu is hij radicaal veranderd! En weet u, wat zij nu doen? Elke morgen komen zij een half uur vroeger op het werk, en gaan daar samen de Bijbel lezen en samen op de knieën om te bidden en de hele dag aan de Heer op te dragen. Ik vind dat fijn", zei hij. En dat heeft mij veel gezegd, want zo moet het zijn.

Wij gaan nu verder met de Deur van het Heiligdom, die de verhoogde Jezus is. Door Hem hebben wij toegang in één Geest tot de Vader. En nu komt misschien bij u de brandende vraag op: Hoe word ik gedoopt in de Heilige Geest? En hoe word ik vervuld met de Heilige Geest? Dat is heel belangrijk.

Het is echter heel eenvoudig. Het is alles door het geloof in Jezus. Hoe ontvangt een zondaar zijn redding? Alleen, als hij in het geloof op de gekruisigde Jezus ziet. De gekruisigde Jezus moet hem niet aangepreft worden, en hij moet Hem niet met het verstand gaan zien, want dat geeft hem niets. Het moet voor hem een openbaring worden, dat hij Jezus ziet. En dat bedoel ik niet letterlijk, Maar dat is een visie uit het diepst van zijn ziel, dat hij ziet: "Jezus stierf ook voor mij aan dat kruis, Hij werd daar voor mij doorstoken, voor mijn zonde betaalde Hij". En dan valt de zondelast van hem af, door dat hij schuldvergeving ontvangt. Dat geldt voor ons allen heel persoonlijk.

En wat gebeurt er daarna?

Dan krijgt deze zondaar een ervaring, want hij krijgt vrede in zijn ziel en blijdschap in zijn hart. En nu zal die vrede en die blijdschap zich bij een ieder anders uiten. Ik heb velen gezien, die, toen zij als een zondaar neerknielden en op Jezus Schouwden, dat zij in tranen uitbarsten en daarna stil worden, maar dat een heerlijke glans op hun gezicht kwam; zij konden niets zeggen, maar ervoeren die vrede. Ik heb ook sommigen gezien, die opsprongen en begonnen te dansen en in hun handen te klappen. Maar beiden waren zij gered. Het gaat niet om die uitingen: ieder ervaart dat anders. Er waren er, die direct vol van vreugde werden, maar ook bij wie die vreugde langzaam steeds groter en dieper werd en tenslotte zich aan de buitenkant gingen uiten. Maar daarom was de belevenis van beiden even echt, want zij zijn beiden gered, beiden gerechtvaardigd en beiden verzoend.

En hoe is het nu met de doop in de Heilige Geest, als een rechtvaardige een dorst heeft naar dat volle Leven van God? Jezus zegt, dat de zondaar met zijn zondes Schuld en last moet komen; "Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijt". Maar de rechtvaardige, die de doop des Geestes wil ontvangen, die moet dorst hebben naar het Leven Gods. Dat is heel wat anders. Die is er niet tevreden mee, dat hij nu verzoend en behouden is, maar hij zegt: "Heer, ik wil gaan leven tot eer van Uw Naam. Ik wil Uw volheid hebben, ik wil vruchtbaar zijn, juist, omdat ik U liefheb en daarom wil ik Uw wil gaan doen".

Dan worden wij zoals een Hanna, de moeder van Samuel. Zij had een gelukkig huwelijk, en hield veel van haar man en haar man nog meer van haar. Toch weende zij veel, want zij was onvruchtbaar. En dan zegt haar man: "Hanna, ben ik u niet beter dan tien zonen"? Maar juist, omdat Hanna zoveel van haar man hield, wilde zij ook vruchtbaar voor hem zijn. Verstaat u dat? Dát was haar wenen. En God zag dit, en zo mocht zij moeder van Samuel worden. En zo moet het ook met Gods kindoren zijn. Jezus zegt: "Die dorst heeft, die kome tot Mij". Of zoals de psalmist David het zegt: "Mijn ziel dorst naar de levende God". Want er is meer. Juist, omdat ik mijn Heiland, die Zijn leven voor mij gaf, zo wonderbaar lief heb gekregen, wil ik niet langer onvruchtbaarvoor Hem zijn. "Die dorst heeft, die kome", zegt Jezus. Alleen is dit komen anders, maar ook een komen. Want zoals de zondaar met zijn last bij Jezus komt tot het kruis, zo gaat de dorstige rechtvaardige, de gelovige, ook naar Jezus, maar nu naar de verheerlijkte Jezus. En hoe kreeg die zondaar de zekerheid van zijn schuldvergeving? Door in het geloof die aan te nemen, toen hij in dat geloof zag op de gekruisigde Jezus.

Want Hij behoeft daartoe niet opnieuw gekruisigd te worden, daar Hij op Golgotha de schuld van de hele wereld op Zich nam.

En hoe is het nu met de doop in de Heilige Geest? Moet de Heer de Heilige Geest weer opnieuw uitstorten? Neen, die is op de Pinksterdag uitgestort! God heeft het ons in Christus reeds geschonken, maar wij moeten nu gaan zien op de verhoogde en verheerlijkte Christus. Wat wil dat zeggen?

Door die dorst komt u tot Jezus, en dan moet u een innerlijke visie krijgen: "O Heer, aan het kruis gaaft Gij Uw leven en bloed voor mij, maar nu zie ik U in heerlijkheid en glorie, voor mij gegeven, opdat ik vol van Uw heerlijkheid zal worden. Hier ben ik Heer, neem mij". En dan valt de kracht des

Heiligen Geestes. Het is heel eenvoudig. Ps. 34 vers 6 zegt al: Zij schouwen naar Hem en stralen van vreugde, en hun aangezicht zal niet Schaamrood worden". En het Schriftwoord zegt in de Hebreënbrief: "Wij zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond, onze overste Leidsman". En dan worden wij vol van Hem.

De zondaar komt met zijn zondelast, hij belijdt en geeft die over aan Jezus, en hij ontvangt vergeving en vrede.

Het dorstige kind van God gaat naar zijn verheerlijkte Jezus en brengt zijn geestelijke armoede, zijn leegheid en zegt: "Heer, hier ben ik, neem mij". Deze brengt niet zijn zonde maar zichzelf. Hij brengt zijn lichaam en zegt: "Neem het in bezit Heer, en niet alleen mijn lichaam, maar alles, wat ik heb en bezit. Ik leg alles op Uw altaar". En dan valt het vuur. Dan wordt het heerlijke werkelijkheid.

Ik denk aan het getuigenis van een man (hij is nu al bij de Heer), die ook dorstte naar deze volheid, hoewel hij al lang in dienst van de Heer was, maar hij wist, dat er nog meer was. Hij hoorde van bepaalde op wekkingssamenkomsten, die in 1907 gehouden werden, toen Gods Geest weer machtig werkte.

Als eenvoudig loodgieter en kostwinner van een gezin, ging hij er toch een paar dagen heen, omdat hij zo'n dorst had. In de samenkomst hoorde hij de prediking, maar er gebeurde niets.

Langer dan twee dagen kon hij niet blijven, want zijn werk wachtte. Hij werd ongeduldig en zei tegen de predikantsvrouw, die al vervuld was met de Heilige Geest (haar man, die de samenkomsten leidde, zocht er nog naar): "Wil t u met mij bidden". Zij gingen in de consistoriekamer en bad met hem.

Hij vertelde en getuigde er van dat hij zo'n dorst naar de Heer had, en hij die volheid moest hebben, en hij riep tot de Heer.

Toen in eens schouwde hij in de geest het kruis, maar het was leeg, en zijn geestesoog ging vanzelf naar boven en hij zag Zijn Heer in heerlijkheid en glorie. En wat er toen gebeurde, wist hij niet meer, maar het was zó heerlijk, dat de dominees vrouw de kamer uit vluchtte want het vuur viel en hij werd vol van Gods Geest, en begon God te loven en te prijzen en groot te maken. En aangegord met deze Geesteskracht, stond hij op en ging de kerk binnen, waar de dienst aan de gang was en de dominee op de kansel stond te prediken. Maar zodra hij de kerk in kwam, zij hij: "Kom u er maar af want ik heb het ontvangen".

En toen de predikant naar beneden kwam, ging hij de kansel op. En hij, die nooit had kunnen spreken, verheerlijkte God en Jezus met grote Geesteskracht. En toen gebeurde het wonder. De hele kerk kwam in verslagenheid en een diepe reiniging begon, want dat moest voorafgaan en toen konden zij ook vervuld worden met Gods Geest.

"Wij zien Jezus met heerlijkheid gekroond".

Zien wij Hem aldus? Niet met ons verstand. Natuurlijk hebben wij het geleerd, dat Jezus verhoogd is, maar aanschouwen wij Hem? Als wij Hem zo gaan aanschouwen, dan worden wij vol van de heerlijkheid.

Maar pas op, want de uiterlijke tekenen kunnen verschillen.

Ga nu niet zeggen, "nu moet ik nog in tongen spreken". Dat is helemaal niet nodig. Het gaat er om, dat wij in het geloof op Hem zien en Hem in ons hart ontvangen. De één zal heel stil worden, een ander uitbundig.

Dat doet niets ter zake, maar de kracht is daar, en waar de kracht is, komen de gaven vanzelf langzaam aan te voorschijn. Ieder uit zich anders. Er zullen er zijn, die met de handen omhoog God machtig gaan loven en prijzen, anderen gaan profeteren of in tongen spreken. Er zullen er ook zijn, die een diepe ervaring hebben en daarna misschien de gave van de tongen of een andere gave krijgen. Wat maakt dat tenslotte uit!

Het gaat niet om dat uiterlijke teken, maar om het heerlijke ontvangen van kracht.

Nergens zegt Jezus: "scheid niet van Jeruzalem tot gij in tongen spreekt", maar wel: "Scheid niet van Jeruzalem totdat gij zult aangedaan zijn met kracht van boven. Ik mocht een machtige vervulling met de Heilige Geest beleven. Ik ging ook God groot maken, maar niet in tongen. Ik had er ook niet om gevraagd. Ik vroeg om kracht, en die kracht ervoer ik, en niet alleen de kracht, maar vooral de Liefde van God, die zo machtig bezit van mij nam, dat ik niet anders kon dan ieder lief hebben, die Jezus toe behoort onverschillig van welke kerk of kring hij is. En pas jaren later oordeelde de Heer het nodig, toen Hij mij in Zijn arbeid zond, mij ook de gave van tongen te geven. Want ik kwam toen met bezeten mensen in aanraking, die onder de macht van satan stonden. En hoewel ik de kracht des Geestes in mij bespeurde, wist ik niet hoe te handelen.

Op dat moment gaf God mij het middel van de tongentaal, waardoor de Geest van God kort en krachtig die boze machten bestrafte, waardoor ogenblikkelijk deze man werd bevrijd. Zo is het. Laten wij het maar stil over aan de aan de Heer. En laten wij niet iets najagen, wat tenslotte voor ons werk misschien niet bestemd is.

Ik kwam ook een zekere tijd met veel zieken in aanrakingen toen ik de Heer ernstig bad: "Heer, geef mij dan ook de gave van de gezondmaking". Weet u, wat Gods Geest toen tegen mij zei? "Je moet geen roos willen zijn, als Ik jou tot een madeliefje bestemd heb". Ik zei toen: "Dank u Heer, maakt u mij maar bereid voor het werk, waartoe Gij mij roept! En daar ben ik precies op mijn plaats. En toen heb ik dit ervaren, dat waar God mij (niet waar ik het zelf deed) wel eens zond naar een zieke, de Heilige Geest mij op dat moment die gave gaf; die heb ik niet, maar Hij geeft ze, als het nodig is. Het gaat immers niet om de gave, maar om de Gever. Het gaat ook niet om de middelen, maar om de Middelaar. Het zijn slechts middelen en dank God ook voor die middelen. Ik bid altijd, "Heer, geef het maar aan de Gemeente", dan is het veel beter verdeeld over het Lichaam en gaat dit daar functioneren. Dan hebben wij elkaar zo heerlijk nodig; is het niet zo? Nog één onderscheid is er tussen de Deur en de Poort.

Het gordijn van de Poort was opgehangen aan vier pilaren, die verbonden waren door zilveren dwarsstangen en op koperen voetstukken stonden. Het zijn deze vier pilaren, die de vernederde Christus, die gekomen is om te redden, aan de wereld tonen. Dat zijn de vier evangeliën, die tezamen het éne evangelie bevatten. Zilver is het beeld in de Schrift van de losprijs van het bloed. Als wij niet verlost zijn, kunnen wij er geen deel aan hebben. De pilaren stonden op koperen voeten, d.w.z. staande in de kracht van God. Zo vinden wij hier de uitbeelding, dat de vier evangelisten, zelf gered en verlost zijnde door het bloed en staande in de kracht des Heiligen Geestes de vier evangeliën geschreven hebben, gedreven door Gods Geest.

Maar de Deur heeft vijf pilaren en wier toppen overtrokken waren met goud, d.w.z. met de Heerlijkheid Gods. Hier zien wij het beeld der mannen, die God er voor kon werven. Het waren mannen, die in het Heiligdom verkeerden, mannen vol des Heiligen Geestes niet alleen, maar die ook de weg der heiligmaking bewandelden, die reeds deel hadden aan die heerlijkheid. Zij staan ook, op koperen voeten, d.w.z. dus ook in de kracht van Gods Geest. Wie zijn deze vijf pilaren, die door God geroepen en bestemd zijn om de verheerlijkte Christus te openbaren, en te tonen aan de kinderen Gods? Het zijn vijf brieveschrijvers van het nieuwe Testament: Paulus, Petrus, Johannes, Jacobus en Judas. De Handelingen der Apostelen horen daar niet bij, want dit Bijbelboek geeft weer, hoe de Heilige Geest hier op de aarde werkt in de Gemeente. Drie van deze apostelen worden in de Schrift als pilaren genoemd. U vindt het in Gal. 2 vers 9: "En toen zij de genade, die mij geschonken was, opmerkten, reikten Jacobus, Cephas (dat is Petrus) en Johannes, die voor steunpilaren golden, mij en Barnabas de broederhand".

Paulus behoort daar ook bij, en ook Judas, een broeder van, Jacobus, heeft God daarvoor uitverkoren. Dat doet Hij, gelijk Hij wil. Zij zijn als mens aan ons gelijk, maar God heeft hen in een bijzonder ambt willen gebruiken. En zij hebben de verheerlijkte Christus aanschouwd. Johannes zag Hem op Patmos en Hij is hem vele malen verschenen in heerlijkheid. Paulus heeft niet alleen bij zijn bekering, maar ook later de verheerlijkte Christus aanschouwd. Hij is zelfs opgetrokken geweest in de derde hemel.

Zo zien wij, dat het boek Openbaring en de brieven, die ons gegeven zijn doormiddel van deze vijf apostelen Gods, ons bijzonder beschrijven en tonen de verheerlijkte Christus. Het is van groot belang, dat wij die verhoogd en verheerlijkte Christus gepredikt krijgen. Zoals het van groot belang is, dat de zondaar en de wereld de vernederde Christus gepredikt krijgen uit hem; evangelie (anders kunnen zij niet tot redding komen), zo is het ook van even groot belang, dat aan Gods kinderen de verhoogde en de verheerlijkte Christus gepredikt wordt, opdat zij een visie krijgen op Hem, en dan vol worden van Zijn kracht en heerlijkheid. En dan zullen wij ook met volharding de wedloop kunnen lopen, ziende op Jezus, de overste Leidsman en voleinder des geloofs. Zegt Paulus het niet in Efez. 4 vers 10 "Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen om alles tot volheid te brengen". En hoe doet Hij dat?

In vers 11 - 13: "En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars".

Hoeveel zijn het er? Vijf! Waarom zijn zij gegeven?

In vers 12 en 13: "Om de heiligen (niet de zondaren) toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van den Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van den wasdom der volheid van Christus". In Efez. 3 vers 20 en 21. "En Hem, die bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem, zij de heerlijkheid in de Gemeente en in Jezus Christus tot in alle geslachten van eeuwigheid tot eeuwigheid: Amen".

Nu willen wij met elkaar vrijmoedig dat Heiligdom binnengaan, daar wij weten, dat de Here Jezus Zelf de Deur is, en de Vader ons in Hem een toegang heeft gegeven tot Zijn Heiligdom.

Eerst wil ik een paar dingen zeggen over dat Heiligdom, om dan daarna in het bijzonder de Tafel, die in dat Heiligdom staat, met U te behandelen.

Als wij dit Heiligdom binnengaan, valt ons direct op, dat ieder natuurlijk licht buitengesloten is, want er zijn in deze tabernakel (tent) geen vensters of lichtspleten, maar wel ander licht het licht van de kandelaars (gouden) met zijn zeven lichtpunten. En dit is het enige licht dat God hier duldt. Het is het licht van Jezus Christus Zelf: Goddelijk licht .

Dat heeft ons direct al wat te zeggen. Degene, die het Heiligdom binnengaan, zal met zijn natuurlijk oog niets meer zien, d.w.z. dat de natuurlijke zintuigen hier uitgeschakeld zijn. Zij die in het Heiligdom verkeren, moeten geestelijke zintuigen hebben gekregen, want daar is geestelijk licht, en deze dingen zijn, alleen door de Geest te onderscheiden. Daarom wil Jezus Christus, die de Deur, de toegang tot het Heiligdom is, ons eerst vervullen met de Heilige Geest, opdat ook wij de dingen in het Heiligdom kunnen waarnemen. Het Woord van God zegt het immers heel duidelijk in 1 Cor.2 vers 7 waar Paulus zegt: "maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God reeds van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid".

En verder in vers 9: "Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en Geen oor heeft gehoord en wat in geen hart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben".

Ziet u, hier heeft God iets wonderbaars bereid voor zijn kinderen, die hem liefhebben, die de hele weg willen gaan in Christus, en dus niet alleen stil blijven staan in de Voorhof bij de rechtvaardigmaking en de verzoening en bij de reiniging (koperen wasvat), maar ook jagen naar de Heiligmaking, want: "zonder heiligmaking zal niemand de Here zien".

Zij dorsten naar die levende God, omdat zij die Heer liefhebben. En waarom? Omdat Hij hen eerst heeft liefgehad! En nu heeft God voor degenen, die Hem liefhebben, iets wonderbaars bereid, maar dat kan geen natuurlijk oog ooit zien, het is alleen te zien met geestelijke ogen. En daarom moet de Heer ons eerst geestelijke ogen geven, en zegt Hij ook tot de gemeente van Laodicea (een beeld van deze eindtijd), die zeer verrijkt is in zichzelf en zelfgenoegzaam is in Openb.3 vers 17b en 18: "dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakt, raad Ik u aan van Mij te kopen. . . . ogenzalf, opdat gij zien moogt". De Heer wil ons ogenzalf geven, opdat wij de dingen gaan zien, die God Voor ons heeft bereid.

Zo kan men ook niet met het natuurlijke oor verstaan de geestelijke dingen, en zal de Heer geopende oren moeten geven. Daarom zegt De Heer Jezus in alle zeven zendschrijven aan de zeven gemeenten in heel Asia; d.w.z. aan Zijn Gemeente in heel de wereld: "Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt".

Ook kan men de rijkdommen, die God de Zijnen bereid heeft in het, Heiligdom, niet met eigen kennis, wetenschap of inzicht verstaan. Er staat dan ook geschreven, dat God alles, wat God bereid heeft, voor degenen, die Hem liefhebben, ons geopenbaard is (1 Cor. 2 vers 10). Wij moeten het dus van God geopenbaard krijgen door de Heilige Geest. Daarom, na onze rechtvaardigmaking en reiniging, die dagelijks immers moet geschieden, zo ook is nodig de vervulling met de Heilige Geest, niet alleen één keer; maar dan ook elke dag opnieuw vervuld worden met de Heilige Geest.

In vers 11 - 13 lezen wij verder: "Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods. Wij nu hebben niet den geest der wereld ontvangen, maar den Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken, wij ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door den Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken". Hierin het Heiligdom is dus Goddelijk licht, en moeten wij geestelijke zintuigen hebben, en die leren gebruiken.

Als een baby geboren, wordt en het kind gezond en normaal is, dan heeft het vijf zintuigen; maar het moet ze nog leren gebruiken door oefening. En zo is het ook met het kind van God, als het wedergeboren is in Christus. Het is dan al toegerust met geestelijke zintuigen; maar gelijk de baby nog niet weet, hoe hij zijn oogjes moet gebruiken, zo is het ook met het pas geboren kind van God, want God wil, dat wij onze geestelijke zintuigen gaan oefenen. Dat staat ook in Hebr. 5 vers 14: "Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad". Dit is een oefening voor onze geestelijke zintuigen, want alleen daardoor kunnen, wij alles, wat de Heer ons in het Heiligdom geeft, waarnemen.

Er is in het Heiligdom nog iets anders waar te nemen, n.l. er is een heel andere atmosfeer en daarbij ook een heel andere geur dan in de Voorhof. En dit is heel belangrijk en het heeft ons weer wat te zeggen.

In de Voorhof is natuurlijk de gewone buitenlucht, maar vermengd met de scherpe, onaangename geur van verbrand offervlees der schuld en zondoffers, die daar elke dag op het brandofferaltaar verbrand werden. Wat wil dat zeggen?

De gelovige, die in de Voorhof verkeert, leeft uit de atmosfeer van de Voorhof. Wij leven nu eenmaal in een atmosfeer, want zonder die kunnen wij niet leven. Zoals een vis niet buiten het water kan leven,

omdat het water zijn element is; zo kunnen wij, mensen, niet leven zonder zuurstof, zonder lucht; dat is ons element.

In de Voorhof leven dus de gelovigen bij de schuld en zondoffergeur, wat tot gevolg heeft, dat zij blijven leven bij zonde en schuld, en gedachten worden steeds bepaald bij het feit, dat zij nog zondig zijn en zonde doen, en dat zij steeds weer opnieuw die zonde moeten belijden en weer opnieuw reiniging nodig hebben. En dat is natuurlijk ook zo, maar zij komen nooit verder. Hun leven is er door gekenmerkt, dat zij nog altijd bij dat oude blijven zitten, en daardoor dat oude inademen.

Maar, de gelovige, die het Heiligdom ingaat, treft daar heel andere atmosfeer aan. Daar ruikt men niet het bloed van de schuld en zondoffers, en helemaal niet de scherpe geur van het vlees. Maar hier is de wonderbare geur van het gouden reukaltaar, wat een afbeelding is van het Hogepriesterlijk gebed van Jezus Christus, die voor Gods aangezicht voor ons bidt en pleit. En wat betekent die liefelijke geur? Dat is Jezus Zelf in Zijn kruisverdienste: De wolk van dát heerlijke reukwerk hangt in de hele Tabernakel, die daarmee bezwangerd is. Degene, die hier verblijft, leeft dus niet bij zonde en schuld, maar heeft bij het gebed van Jezus Christus, d.w.z. die onze zwakheid omzet in Goddelijke kracht, in Goddelijke overwinning. Daarom is het zo heerlijk om dit Heiligdom in te gaan; dan komen wij in een heel andere sfeer te leven en bij de heerlijkheid, die de Heer voor ons bereid heeft.

Maar er is nog meer in dat Heiligdom.

In de Voorhof is alles van koper, maar in het Heiligdom is alles van goud. Tussen gouden pilaren door gaan wij naar binnen, en zien daar een gouden Tafel, een gouden kandelaar en een gouden reukaltaar. Ook de wanden zijn alle van zuiver goud overtrokken, en dat is alles een beeld van de heerlijkheid Gods.

Nu gaan wij nog iets bijzonders zien.

Het onderste kleed, waar wij tegen aankijken en dat op de Tabernakel ligt, is geheel geborduurd met cherubs der heerlijkheid. Zo zien wij, dat degenen, die in het Heiligdom zijn, met de hemelwereld verkeren, zoals de Hebreënbrief het ons zegt. Maar velen denken, dat zij moeten wachten, totdat zij gestorven zijn, om dan pas in de hemel te komen. Maar de Schrift leert ons heel anders; die zegt, dat wij nu al in de hemelse gewesten mogen verkeren. Hebr. 12 vers 22 zegt: "Maar gij zijt genaderd (let u goed op wat er staat, -er staat niet: gij zult naderen- toekomstig- maar gij zijt genaderd) tot den berg Sion". Waar is die berg?

Hier wordt niet het aardse Sion bedoeld, maar het hemelse Sion, waar God Zijn troon heeft, en dat is hier in het Heilige der Heilige. Ja, wij zijn er nog niet, maar wij zijn er wel genaderd. Alleen de Voorhang maakt nog Scheiding, maar wij zijn reeds in Zijn huis, en dat is in de hemelse gewesten. Al zijn wij nog niet bij God Zelf, want dat is nog toekomst. De Voorhang maakt alleen nog scheiding en dat is ons vleselijk lichaam. Van aangezicht tot aangezicht zullen wij Hem zien, als wij ons verheerlijkte lichaam ontvangen. Maar, in de geest mogen wij nu al daar zijn.

Wat zegt vers 22 verder: "tot de stad van den levenden God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen". Dat zijn die cherubs, want Gods engelen zijn rondom Zijn kinderen. Dat leert de Schrift ons! Wij verkeren in een gemeenschap der engelen, maar nog veel meer in een grotere heerlijkheid, want deze engelen zijn tenslotte gediensstige geesten, die uitgezonden zijn voor hen, die het heil zullen beërven. Maar hoor, wat er staat in vers 23: "tot tienduizendtallen van engelen, en tot feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen. Wat heerlijk! Dat is even een samenkomst!

Zo zien wij hier deze wonderbare heerlijkheid van het Heiligdom, en nu gaan wij even verder over de gemeenschap, die wij daar hebben: tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, den rechter over allen (en luistert u goed wat er nu komt) en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben".

Velen denken, dat de ontslapen heiligen daar ergens op hun lauweren rusten. De Bijbel leert dat echter niet. Ik ben overtuigd, dat geroepen heilige dienstknechten Gods, zoals de apostelen Paulus en Petrus en anderen, daar geen 2000 jaar rusten. Dat zou voor hen een hel zijn in plaats van een hemel, terwijl hier zo'n groot werk te doen is. Zij zijn tot hoger dienst geroepen en worden door de Heer mede gebruikt om Zijn Gemeente te voleindigen. Dat leert de Bijbel duidelijk, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Als wij het maar zien willen.

En in vers 24 staat: "en tot Jezus, den Middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging; dat krachtiger spreekt dan Abel. Wat hebben wij hier een wonderbare gemeenschap, een plechtige vergadering.

Nu willen wij over de Tafel gaan spreken en daar valt heel veel over te zeggen. Wij gaan eerst die Tafel nader bezien, zoals hij beschreven staat in Ex. 25 vers 23 - 30: "Gij zult een tafel van acaciahout maken, twee el lang, één el breed en anderhalve el hoog. Gij zult die overtrekken met louter goud en er een gouden omlijsting omheen maken. Gij zult er een rand van een handbreedte omheen maken en een gouden omlijsting rondom haar rand. Gij zult vier gouden ringen er voor maken en de ringen

zetten op de vier hoeken aan haar vier poten. Dicht bij den rand; zullen zich de ringen bevinden als houders voor draagstokken om de tafel te dragen. Gij zult de draagstokken van acaciahout maken en ze met goud overtrekken, opdat daarmee de tafel gedragen worde.

Gij zult schotels, schalen, kannen en kommen maken, waarmee geplengd wordt; van louter goud zult gij ze maken. En gij zult op de tafel geregeld toonbrood leggen voor mijn aangezicht".

Dit is de eerste maal in Gods Woord, dat de Heer over een tafel spreekt, maar dan is het ook een wonderbare Tafel; want deze Tafel heeft, zoals wij gelezen hebben, een dubbele kroonlijst. Het is een Tafel, overtrokken met goud, eerst een kroonlijst om de Tafel en dan nog een rand en om die rand weer een kroonlijst. Inderdaad het is een gouden tafel, die staat in het Heiligdom van God. Het is dus de Tafel van Gods heerlijkheid, een koninklijke Tafel, die een dubbele kroon heeft.

Want ook deze Tafel is een wonderbaar beeld van Jezus Christus, zoals alles een beeld is van Hem. Maar dit is een beeld er van, hoe God ons in Jezus Christus een goede Herder heeft gegeven, die ons brengt naar grazige weiden, naar de spring-fonteinen van het eeuwige leven, en die de Tafel voor ons aanricht, opdat wij overvloedsleven zullen hebben.

In de Voorhof schenkt de Heer Jezus een zondaar, die tot Hem komt, het Leven, en wordt hij van de dood overgezet in het Leven. Maar als wij nu, als kind van God, in gehoorzaamheid achter de Heer aangaan in het Heiligdom, dan wil de Here Jezus ons overvloedsleven geven.

Die koninklijke Tafel is immers daarvoor bestemd.

In de Voorhof zijn, wij opnieuw, geboren geworden door Jezus dood zijn wij aan ons zondaar zijn gestorven, met Hem gekruisigd, maar ook met, Hem opgewekt in nieuwheid des levens.

wedergeboren door Hem en in Hem. Dan zijn wij eigenlijk geestelijke baby's, maar zo moeten wij niet blijven. Want de Heer wil, dat wij zullen gaan groeien en Zijn doel is, dat wij worden gelijk aan Jezus, zoals het Woord het zegt in Efez. 4 vers 13: "totdat wij allen (alle gelovigen) de eenheid des geloofs en der volle kennis van den Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van den wasdom, der volheid van Christus. Dan zijn wij niet meer onmondig (zoals een kind), op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen in hun sluwheid, die tot dwaling verlijdt, maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe".

Dan worden wij gelijk aan Hem.

Als er een menskind geboren is (een natuurlijke geboorte), dan is het nodig, dat deze kleine voedsel tot zich neemt, wil het daardoor kunnen groeien.

En zo is het ook met Gods kinderen. En daar wij allen als geestelijke baby's beginnen, hebben wij dus melk van node. Later, als wij wat opgewassen zijn, kunnen wij de vaste spijs krijgen. 1 Petr. 2 vers 1 - 3 zegt het ons duidelijk: "Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst. en alle kwaadsprekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt op wassen tot zaligheid, indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is".

En zoals een moeder, die eerst haar ongeboren baby onder haar hart heeft gedragen, en haar bloed heeft gegeven, waardoor de vrucht kon gaan groeien, heeft, toen deze voldragen was, haar barendssmarten gekregen. Het nieuwe leven ontstond door de barendsweeën heen. Als moeder het kindje gaat voeden, legt zij het weer aan haar hart en krijgt het de redelijke, onvervalste melk, zoals de Schrift dat bedoelt. Er gaat niets, boven deze voeding en deze kinderen zijn het sterkst. En dat niet alleen, maar het is ook bewezen, dat deze kinderen beter tegen allerlei ziekten bestand zijn, want deze voeding blijkt niet alleen de juiste spijs te zijn, maar ook een medicijn, waardoor het kind a.h.w. een soort natuurlijke inenting krijgt, waarbij bepaalde afweerstoffen in het bloed worden opgewekt, zodat het kind veel meer weerstand heeft.

Wat, wij in het natuurlijke zien, zien wij nog veel heerlijker in het geestelijke. En dan gaan wij iets wonderbaars aan schouwen van deze Tafel. God, die ons in Zijn grote liefde en genade heeft willen roepen tot Zijn wonderbare heerlijkheid, heeft ons als zondaren en zondaresen geroepen in Zijn Zoon Jezus Christus, en in Zijn Zoon heeft Hij ons wederbaard. Jezus Christus, in Wien al de volheid van God woont, is dus ook alles, en Hij is daarom ook de Goddelijke Moeder.

Er zijn bepaalde kerken, die zeggen, dat Maria de moeder Gods is. De Bijbel zegt: Jezus Christus is de Moeder Gods, Hij is onze Broeder, onze Heer, en onze goede Herder, maar ook onze Goddelijke Moeder, want in Hem zijn wij wedergeboren.

Als Jesaja 52, geïnspireerd door de Heilige Geest, spreekt van: "een man van smarten", dan gebruikt hij daar hetzelfde woord, dat Mozes moest gebruiken in Gen. 3 vers 16, als God zegt: "Ik zal zeer vermeederen de moeite uwer zwangerschap: met smart zult gij kinderen baren".

U, weet, God sprak dit tot de vrouw bij de zondeval, En nu gebruikt de Heilige Geest voor de smarten van de Here Jezus aan het kruis, hetzelfde woord. Want daar aan het kruis heeft Hij Zijn vlees en bloed gegeven, die ontzettende smarten gedragen, om de zondaar weder te baren en het nieuwe Leven te geven.

Zegt Petrus het niet met een heerlijke uitroep in 1 Petr. 1 vers 2: "Geloofd zij de God en Vader van onzen Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen, wedergeboren worden tot een levende hoop". Door Christus dood en opstanding zijn wij opnieuw geboren geworden.

Wij gaan nog even terug: dit vond plaats op het koperen brandofferaltaar, de uitbeelding van Jezus Christus en dien gekruisigd. Dat altaar was drie el hoog want het kruis heeft Goddelijke hoogte. Hier wordt de zondaar opgeheven en gemaakt tot een kind van God; uit de modder opgetild en tot Goddelijke hoogte gebracht. Dat kruis (het altaar) brengt ons terug aan het Vaderhart, en dat gebeurt precies op anderhalve el hoogte, d.w.z. in het midden van die drie, waar zich het koperen rooster bevond, waarop het Goddelijk vuur, het zondoffer (de zonde) en het schuldoffer (de zondeschild) verteerde. Wij hebben gezien, welk een diepe zin dit heeft, want drie is het getal van God: 1 is de Vader, 2 is de Zoon, 3 is de Heilige Geest. En anderhalf wil zeggen: in het midden van de twee, dat is in het midden van de Zoon, heeft God de zonde verteerd en weggedaan. Uit liefde wilde Jezus Zijn leven voor ons geven, zoals een moeder haar leven inzet om het ongeboren kind het leven te geven. En nu moeten wij weer terug naar de Tafel. Die Tafel is Jezus Christus, die ons spijzigt, want er is er maar Één, die ons kan voeden, en ons het water des levens te drinken kan geven. Dat is Jezus Christus. En nu is die tafel anderhalve el hoog. Wat, wil dat zeggen?

Jezus Christus, die Zich in Zijn grote liefde voor ons liet doorsteken, en die Zich geheel voor ons overgaf op het kruis, waardoor wij wedergeboren zijn, diezelfde liefde zoekt en wil nu gemeenschap met ons hebben. Hij wil, dat wij aan Zijn hart komen, opdat Hij ons voeden kan, zodat wij kunnen groeien. Wijs deze liefde niet af. Misschien hebt u reeds gecapituleerd voor die liefde op Golgotha's kruis, door te komen als een zondaar. Maar is, dat genoeg? Ik bedoel dit: indien u daarmee slechts uw dank gebracht hebt aan de Heer, dan is dat bedroevend weinig, want daarmee heeft u alleen maar van Hem aangenomen, wat Hij voor U gedaan heeft. Maar de Heer, die de liefde zelf is, vraagt nu ook gemeenschap, vraagt wederliefde, en vraagt: "Kom aan Mijn hart".

Nu weer naar de Tafel, die een koninklijke Tafel is met een dubbele kroonlijst, Wat wil dat zeggen? Het is Jezus Christus, maar nu met de heerlijkheid Gods bekleed, draagt Hij een dubbele kroon, want Hij is: allereerst de Koning der koningen, maar ook de Hogepriester, die het Hogepriesterlijke sieraad draagt.

In Israël mochten deze twee ambten nooit in één persoon verenigd zijn. Zij waren gescheiden: de koninklijke kroon moest worden gedragen door een telg uit de stam van Juda, en de nakomelingen van Aäron en de Levitische priesters, droegen het hogepriesterlijke diadeem.

Maar in Christus zijn deze twee ambten verenigd: want Hij is Koning-Hogepriester en Hogepriester-Koning in alle eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek. En daarom zien wij deze wonderbare Tafel met een dubbele kroonlijst, die Jezus Christus in al Zijn Goddelijke heerlijkheid uitdrukt, en die ons voeden en spijzigen wil. Maar de Tafel is niet alleen een beeld van de plaats waar wij gevoed er. gespijzigt worden, maar ook het beeld van gemeenschap, wat de Heer zoekt.

Aan die Tafel der gemeenschap hebben; wij allereerst gemeenschap met Jezus Christus, maar dan ook met allen voor wie Hij Zijn leven heeft gegeven. Want er is maar één Goddelijke Tafel.

Graag wil ik het nog eerst hebben over dat beeld van de moeder.

Hiertoe lezen vrij nog even 1 Petr. 2 vers 2 en 3: "En verlangt als pas geboren kinderen, naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid". Wat betekent zaligheid? Dat wil zeggen: vol van Hem zijn, van het Leven van God. Ziet u nu, hoe u kunt groeien, hoe uw heiligmaking plaats vindt, want als u vol bent van het leven van God, vol van Jezus, vol van de Heilige Geest, dan is dat uw heiligmaking, dan bent u zalig. En let u nu op, wat er staat: "opdat gij daardoor moogt opwassen". Dat gaat natuurlijk niet in één uur, dat is een groeiproces. En nu komt het: "indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is". Wie is nu onze spijs en drank? De Here Zelf, Hij is het ware Brood. "Zijn vlees is waarlijk spijs en Zijn bloed is waarlijk drank" (Joh. 6 vers 55).

Aan die Tafel wil Jezus dus ons met Zichzelf voeden. Hij wil Zichzelf aan ons mededelen, in heel Zijn leven, in heel Zijn volheid, opdat wij daardoor mogen opgroeien.

Maar God is ook een God van wijsheid.

En zoals een baby direct geen vaste spijs kan verdragen -het zou doodziek worden en sterven- zo kunnen wij, als wij pas wedergeboren zijn, ook niet die zware (vaste) spijs krijgen, maar de Heer weet precies, wat wij nodig hebben; daarom moeten wij naar die redelijke onvervalste melk verlangen. Wat wil ik daarmee zeggen?

Er is vandaag veel lectuur, evangelisatie-bladen en opwekking-bladen, enz, maar de onvervalste melk vinden wij in de Bijbel. En door het Woord biddend met ons hart te lezen, krijgen wij de gemeenschap met Jezus, de Christus naar de Schriften, zoals de Schrift Hem ons openbaart door de Heilige Geest. Jezus zegt in Joh. 7 vers 38: "stromen van levend water zal uit zijn binnenste vloeien".

Ik wil u nog dit zeggen als een illustratie.

Weet u, hoe de profeten het Woord van God hebben geschreven? Zij schreven niet uit zichzelf, maar werden door de Heilige Geest gedreven. Er staat in de Griekse grondtekst zelfs: God ademde het hen in door de Heilige Geest, en zelfs woordelijk. Want de Heer Jezus en ook de apostel Paulus en Petrus en anderen, bewijzen een feit, een Goddelijke leer dikwijls op grond van één woord uit de Bijbel, en zelfs zó, dat het er op aankomt of dat woord in het enkelvoud of in het meervoud staat, of wel in de verleden of toekomstige tijd. Is dat niet wonderbaar? Zo heeft God, door Zijn Geest het woordelijk ingeademd.

Daarvan zijn verschillende voorbeelden in de Bijbel te noemen.

En als wij nu de Bijbel biddend gaan lezen als het Woord van God, waarin de Heer tot ons komen wil, weet u, wat er dan gebeurt?

Dan gaat God u aanademen, want het is de adem van God, en die adem is Leven, geestelijk Leven. Daarom zegt Jezus in Joh. 6 vers 63: "De woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn Geest en Leven". Wij zullen straks door de kandelaar in het Heiligdom en uit wat daar verder aanwezig is, waartoe de Gemeente geroepen is.

Weet U waartoe wij geroepen zijn?

Opdat het Woord van God in ons vlees gaat worden, zodat het in ons tot uitdrukking komt. En dan moeten wij dus nu beginnen met dat Woord lief te hebben en het te onderzoeken: "verlangt als pasgeboren baby's".

Ik dank God voor elk goed boek, maar toch kan dat nog wel eens vermengd zijn met menselijke meningen. Maar dit niet, dit is het Woord van God, dat ons wijs kan maken tot zaligheid en ons kan doen opgroeien tot de volkomenheid, waarvan Paulus schrijft aan Timotheus. Hij zegt hem niet: "Schaf je een heel grote bibliotheek aan, zie zoveel mogelijk theoretische werken te krijgen". Maar hij zegt wél dit in 2 Tim. 3 vanaf vers 14: "Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust".

Ja, er is een Tafel, en dat is pas een échte Bijbelschool: aan de voeten van Jezus! Ik dank de Heer er voor, dat er ook goede Bijbelscholen zijn al heb ik zelf er nooit één doorlopen; maar ik heb de Bijbelschool gehad aan de voeten van mijn Heiland, en daar ben ik nog elke dag, want daar, wil Hij mij leren, aangaande de dingen, die van Hem zijn. Ik zou dat niet kunnen en willen missen, want als wij dit geproefd hebben, lusten wij niets anders meer. Als U geproefd hebt, dat de Here goedertieren is, dan verlangt u niet meer naar iets anders, dan heeft al het andere een bijsmaak, het is niet echt.

Wat is de ware spijs en drank? De Heer Jezus zegt het in Joh. 4 van af vers 31 (het gesprek met de Samaritaanse vrouw): "Intussen vroegen zijn discipelen Hem, zeggende: Rabbi eet. Hij zeide echter tot hen: Ik heb een spijs te eten, waarvan gij niet weet. De discipelen dan zeiden tot elkander: Iemand heeft Hem toch niet te eten gebracht? Jezus zeide tot hen: Mijn spijze is den wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en Zijn werk te volbrengen".

Wordt vervolgd.